

Vegyes tartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Szerkesztői iroda: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskereken.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékek egyúttal 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvételnek a kiadóhivatalban. Kérjük az ígatási díjakat az ígatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai: a háromhados petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beíratásért 30 kr.

Kiadóhivatal: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskereken, hova az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

N.-Becskerek, február 16-án.

L. A. — Már többé nem tagadhatjuk: szegényekké, sőt részben nyomorultakká is lettünk! Egy tetemes része lakosságunknak, azon egykor gazdag lakosságunknak, mely még csak egy-két évtized előtt is kiváló jólétnek örvendett, most a nélkülözés, a nyomor keserveivel megismerkedni kénytelen. Buja termékenységeről híres földünk évek óta megtagadja az élelmet a koldussá lett földművestől és még csak száraz falattal sem jutalmazza meg azon sulyos fáradságát, mellyel a haladatlanná vált rögöt műveli. Inség vonult be azon hajlékokba, hol még rövid idő előtt vig jólét uralkodott. És a mit a munkás kéz folytonos tevékenykedése, a gazda verítéke még a mostoha földtől meghódíthatott volna, azt a vízáradások szürke hullámai örökre eltemették. Helyenként még a szegény nép gunyhóját is magával sodorta. A szegény gazda nyomorával meg is betegedett az ipar és a kereskedelem. Az iparos már nem képes övét eltartani, sőt még a nagyobb földtömegek sem nyújtanak már biztosítékot a szükség ellen. Uzsora és lelketlen üzérkedés ugyan gazdagon burjánzik fel, de leheletök megöli végképen az elszegényedett föld népet és megbénítja életszereit. A megélhetés feltételei rendkívüli drágasági viszonyokat tüntetnek fel, melyeknek terheit hivatalnok és polgár továbbra is elviselni egyaránt képtelen. Ott, hol egykor a vagyonos nép pajkos szokásainak lármás zajától vígan viszhangozott a vidék, most még csak a nyomorult tetten valami „Rumfordt-leves“-féle zagyalék tartja fenn az elcsüggedt, megtört lelket.

Valóban, borzasztó módon nyomorultakká lettünk!

Ilyen sulyos viszonyok közepette, miknek hatása alatt éheznek egy hajdan boldog nép, felette könnyű dolog ezt lépre vezetni. Ez a szegény nép, mely amugy sem igen hajlandó elszegényed-

séne, nyomorának okait alaposan megvizsgálni, kész hittelt viseltetik az olyanok iránt, kik a szerencsétlenség okát teljesen önhibáján kívül fekvő tényezőkben keresik, és kormányra, közigazgatásra és azok közegereire hárítják a természet csapásait, vagy saját esztelen eljárása által reája háromlított nyomor okait. A mit ezek sorsán vétettek, ezt az intéző köröknek tudják be, ezzel azokat okolják, kik legfőbb erőiket a nép helyzetének javítására sokszor emberföltötti megerőtetés közben örömmel feláldozzák.

És mivel nem mindenkor elég, még a tudatlan tömeg előtt sem, a pusztá korholás, az intéző tényezők elleni izgatás: tanácsos is állnak elé a szerencsétlen nép ezen lelketlen boldogítói. A mit a kormány hatalma előidézni képtelen, azt ők hajlíják végre: kimentik a nyomorban sinlódó tömeget a kínos helyzetből, vagyont, munkát, gazdag földbirtokot biztosítanak az éhezőknek, kivetik a házából, mely őseiket gazdagon táplálta és teszik — földönfutókká, hajlék nélküli koldusokká. Ezzel pedig a kivándorlás iránti kedvet nyílt lánggá élesztették, mely égő üszkeivel még azokat is elborítja, kik eddig erősen egy jobb jövőbe vetették hitüket, megerőteltet munka által fenntartván még a legsúlyosabb viszonyok alatt is övéiket és jobb napok bekövetkeztével egykori jólétüket is visszanyerhetik.

Mintha csak lázas paroxizmus fogta volna el népünk sorsujtotta alsóbb, tudatlan osztályait! Lelketlen bujtogatók által izgatva, reményvesztett hitüket az idegen föld gyönyöreibe vetik, ott várva jólétet, mely föld saját gyermekeit is alig eltartani képes. Románia, Szerbia és különösen Bulgária azon föld, mely felé népünk vonzódik. Ott bő termés, gazdagság, vagyont, szabadságot és jó kormányt remélhetnek találni. Feláldozzák utolsó garasait, melyeket a „ve-

zerek“ zsebei becsusztatják, bitangba vetik utolsó vagyonukat képező marháikat és megválnak egy hazától, mely egykor őseiket a török kintzások ellen megvédelmezvén, tárt karokkal befogadta és a saját viszontagságai közepette eddig majdnem teljesen gondatlanul saját édes fiai gyanánt azokkal teljesen egyenjogú viszonyban fentartotta.

És mit tapasztaltak a szerencsétlenek eddig? Átlépven a határt, visszauzúzó azok, kiknél menedéket kerestek, könyörtelenül. Nem kell ott az éhező nép, bővében vannak ott is a koldusoknak meg a munkakerülőeknek is. Azt mondják ridegen, hogy az idegent csak számtalan nehézségek legyőzése után, vagy pedig semmi szín alatt sem befogadják. Üres föld, az nincsen, és a mi a török családok kiüzése után meg is maradt volna, azt megtartják a maguk számára az orosz hadak főtisztjeinek uralma alatt álló „szabad bolgárok“. Maga Widindben és környékén ugyan tömérdek az üres török viskók száma, de ezekben lassankint bulgárok vonulnak és felette örülnek, ha ezt még a legcsekélyebb földdarab elnyerése nélkül is megtehetik. A torontálmezei Bolgártelep és más községek a magyar hazát megunt lakosai is oly feleletet nyertek a bulgáriai fejedelem kormányától, mely még végső reményeiket is lelőhasztotta és annak tudatára ébresztette, hogy e hazán kívül „nincsen számukra hely“.

Szembem mindezen mozgalmakkal nálunk is mindinkább acutabbá vált a colonizáció kérdése. Tény, hogy ezen a téren okvetlenül beható intézkedések kell, hogy tétessenek. Igen jól ismerjük a telepítvényesek sorsát Magyarországon; ismerjük a módozatokat, melyek alatt a telepítvényezés nálunk történni szokott. Van tiszteletré méltó kivétel, de fenforognak oly körülmények is, melyek nem éppen dicsőre méltók. A telepítvényesek sorsa sok helyütt absolute elviselhetlenek. Kec-

kék gyanánt tekintetnek, melyektől nem csak a zsirt, hanem még a bőrt is elveszik. Ismerünk oly telepítvényes községeket, hol az uradalom nyereségben fölülmulhatlan „tiszt“-jei valóságos vámpyrként nyúzzák először a maguk, azután az uradalom érdekében azt a nyomorult, a rögöz kötött telepítvényest. A „tiszt ur“ konyhája azon moloch, mely felémészti még az éhező telepítvényes verjét is. Igaz, hogy maguk a telepítvényesek is keveset lendítenek sorsuk javításán. Tunyák, civakodók, a reájuk bízott föld racionális művelésével mitsem törődnek, hűtelenek kivált a dohány termelése körüli eljárásban, rendetlenek községük közügyeinek kezelésében és meginnák még a Krisztus lábát is, ha akadna esztelen, ki azt őrizetükre bizná. És ha elmarad a bő termés, akkor nem csak adósai maradnak az uradalomnak, hanem még attól várják a mindennapi falatot.

Alvidékünkön leginkább a román, bolgár és szerb lakosság mozog kifelé.

A magyar fajban, dicséretére mondjuk, nagyon is kifejlett a haza iránti szeretet, valamint azon meggyőződés is, hogy két keze becsületes munkája után sehoh sehol a világban nem él meg jobban. A többi nemzetiségek alsóbb rétegei kevésbé ismerik az együvé tartozás szükségét, hajlandóbbak hitelt adni a bujtogatók csabításainak és mindenkörön készek azon hitre, hogy Románia, Bulgária és Szerbia áldott virányain tárt karokkal várják „testvéreik“, hogy termékeny földjeik beláthatatlan téreiket velük hűségesen megosszák. Persze adó — kötelesség és teher ezen Eldorádóban nincsen, nem is lesz a világ végezetéig sem.

A jegyzők, a tanítók és papok hivatásához tartozik, hogy a szegény, tévutra vezetett tudatlan népet hiven oktassák és mint legközelebbi tanácsadók az eszeveszett vállalat felette veszedel-

TÁRCZA

Az én első írói honoráriumom.

Vig beszély. — Írta: Leitich Antal.
(Vége.)

En, illetén barbár módon felzavarva legedesebb ábrándjaimból, nagy bölcsen hallgattam. Feketlen dűhében ez a szörny talán meg is gyilkolt volna. Mit neki egy nevelő? Brachium neki, és azzal punctum. Olyas valamit mondott, hogy majd meg tanít morresre. Azután eszeveszetten kirohant, magával vonszolván azt a szurtos bölény-borjut is. Nem sokára kocsi-zörejt hallottam. A ház gonosz szelleme elutazott. Csak most mertem ismét igazán szabadon lelétezni venni. — Öltözködtem és megindultam Erzsikét felkeresni. A nagy teremben találtam. Mintha csak ezt a termet is vesztetne építették volna! Ott láttam legelőször Erzsikét, bánatom és örömem ezen kifogyhatatlan kutforrását! Ott állam előtte mint verbungos; ott bukdácsoltam hanyat neki az állványnak meg az ajtó kilincsenek; ott öntöttem ölbe a savanyu mártást és ott kellett végig hallgatnom szerelmem hatyudalát!

Erzsike szép szeme könybe lábbadt; hangja remegett, de az olyan volt, mint mikor a veszély tudata bátorságot kölcsönöz az elszánt embernek. Midőn kezét nyújtá, szempilláin egy köny csillogott. Zokogva sugta meg, hogy nekem a háztól pusztulnom kell és hogy Szalonkay úr elutazott Adácsy urhoz, egy megvénült gazdag agglégényhez, kinek Erzsikét nőül szánta.

No, most már mi haszna legyen cikkemnek, még ha meg is jelen?

Igy volt ez mindig ezen a nyomoru világon: ha az embert egy baj éri, a többi sincs messze! Majdnem elaléltan összerokadtam! Kész voltam rögtön a háztól megszökni. Erzsike tartott vissza. Most, ugymond, legyek én vigasztalója. És ezt oly édesen susogta.

Ugyazonon nap holdvilágos estéjén ketten a kis kert lombfödte lugas árnyában ültünk. Hisz Szalonkay úr ott mulat Adácsy-

nál! Egymást vigasztaltuk, noha mindegyikünk lelke telve volt keserű bánattal.

Egyszerre titokzatosan megrezzentek a mogyoró-galyak sűrű levelei. Ijesztő neszt támadt mellettünk. Arczomtól forró lehelet érte. Ugy éreztem magamat, mintha egy százfegyű sárkány közelednék gyilkos lehelletével. Fejem égett, Erzsike keble meg csak úgy hullamzott a búvós lehelet hatása alatt. Szegény Erzsike egész testén remegett. Nálam kerestem menedéket: szorosabban hozzám simul. Most két vérbe mártott iszonyu szem rémes fénye villant fel előttünk.

Szalonkay úr volt. — Pokoli zsvájjal főrmedt ránk.

— Teremtette, illet még Europa sem látott! Egy rongyos nevelő a Szalonkayak egyik nemes sarjadékával! Ilyen szegény Mohács óta a magyar nemességet még nem érte! Erzsike eszméletét veszítette; a földre rogyott; ég szeméi lecsukódtak. Ijedten hajoltam le hozzá.

— Mi baja, az istenért, Erzsike? Arcza olyan halvány volt, mint a holtaké szokott lenni. Kezemet melegen szorítá; egész testén remegett, szép halvány homlokán pedig ott ült a hideg veríték. Most ajkai lázasan vonaglottak és halkán sugá: Meneküljön, mert ez az ember meg fogja ölni!

E percben Szalonkay reánk rontott. Mintha valami csodás bűv erő a bárányt hirtelen tigrissé változtatta volna, úgy mentem most neki a dühös szörnynek. Egyikünk halál fia lesz! Erzsike felsikoltott, azután ismét visszarogyott a földre.

— Segítsél! gyilkos! hangzott most végig a curia telkén. Szalonkay úr tüskrönbokron keresztül örült sebességgel megszökött és szobájába zárkózott. En pedig még a következő éjjel megváltam a háztól, meg Erzsikétől is. Csak annyit mondott, hogy: „Tartson hiven emlékezetében!“ Kevés, az igaz, de mikor ezt a keveset mondta, keservesen zokogott.

Ha most hozza a postás a cikkemet, talán még csak vigasztalódik valahogyan! Elsompolyogtam. Mikor ismét isten szabad ege alatt voltam, azt a szent fogadalmat tettem, hogy míg élek, nem leszek én többé

nevelője még a herköpáternek sem. Igazán római rabszolgának való egy foglalkozás!

Két hét mulván az áldott lelkü szép Erzsike Adácsy úr neje lett és férjével, ki magas állásu hivatalnok is volt, a városba költözött. Cikkemet soha se látta!

Szellemem ezen első művem, az annyi hévvel várt első cikkem, éppen esküvője napján jelent meg a vidéki lapok egyik legszépebb képviselőjének hasábjában. Szegény Erzsike nem is bámulhatott rajta! Ki tudja, mire volt ez így jól? Ha elolvassa, talán még meg is szokik Adácsytól. Pedig ennek az én első cikkemnek csakugyan meg volt a roppant hatása! A közönség csudálkozott, de titkon örült is, hogy már most meg a farkasok is pusztítják a német abszolutizmus zsandárjait. Hanem a „k. k. Gens'darmerie-Commando“ szörnyen megbotránkozott; a cikkben álcázott támadást, éles guntt talált a zsandárság intézménye ellen. Ezen a réven is tudtam csak meg, hogy én a postabeli tréfás társaságnak lépre mentem; hogy ez kiszámított coupnál nem egyéb. Soha farkas a vidéken még csak zsandárt nem is látott és „vice-versa“.

Szörnyű kellemetlenségeim lettek. Azzal fenyegettek, hogy be is zárnak, vagy Kufsteinba küldenek. Azután még ha Erzsike neszt veszi a sületlen vicznek, melynek áldozata lettem! Ezt a dolgot leginkább resteltem.

És csakugyan meghurcoztak Pontiusból Pilátusig. Már az ételtemet is meguntam. Eltökélttem magamat arra, hogy ezen undok dolognak bármint is a végére járjak. De hogy mint fogjak hozzá, azt kieszelni képtelen voltam. Már nagyon sokat meghurcoztak.

Beutaztam a városba. Lelkem majd megszakadt bánatomban. A mint egy mélyen magamba szállva a járdán menedégttem, egyszerre egy édes hang megszólal mögöttem. Szegény, szép kis Erzsike volt. Hiába, aki leányok szép, szép az menyecskének is. Kék szemének bájos csillagsugara bátorságot öntött csüggedt lelkembe.

— Barátom, én hajban van, — mondá. Menjen déli egy óra felé a zsandárok főparancsnokához és beszélje el neki őszintén,

mint került ebbe a kellemetlen helyzetbe. Férjem mitsem tud barátságunkról; el fogom küldeni, hogy a főparancsnoknál, ki jó barátja, legyen szószólója. Mitől se tartson! Fogadja meg azonban, hogy cikket soha többé nem fog írni. Tartson emlékezetében! Isten Önnel, édes barátom! És azzal beossont egy „Marchande de modes“ boltjába. Egy ideig ott állottam elmerévülten, mint egy olasz oszloplépl!

Szép kis örömtől hozott a nyakamra ez az átkozott cikk.

Elsompolyogtam a főparancsnokhoz. Egész testemen remegtem, midőn a szigoru vasember termébe léptem. Ott ült szivarozva Adácsy ur is. Undok egy kopaszfeju, sovány, sőt kiaszott blazirt alak volt. A zsandár „Donnerwetter“- és „Sacramenter“-ekkel fogadott. En meg nyugton elmondtam neki cikkem genesisét, tartalmának forrását. Csakugyan keményen rám olvasott. Ugy lármázott, hogy hangja lármájára még Jericho falai is romba dőltek volna. Gyógyítani akar, ugy mond, egy veszedelmes mániából.

Végre azt rivalta rám; hogy menjek. Ez a kemény dorgatorium legyen „írói honorárium“.

Ha azonban merészkednék ismét becsmérő cikket scripcizálni vitéz zsandáramra, rögtön vasra veretem. Azóta sok idő mult. Sokan, kik akkor a magyart nyuzták, az utóbbi időben magyarokká lettek. Persze, cikket soha sem irtak! Erzsike már évek óta ott fekszik a szomorú fűza árnyában a sir hús szálában, férje pedig mint sikkasztó megszökött Amerikába. Utközben találkoztam vele. Drézdában volt. Nem tudtam, hogy méltóztatik megszöknie. Nyájasan süvegeltem előtte. Hisz nagy bajból kimentett. Hálálkodnom kellett!

Erzsikének adott fogadásomat csak fele részében tartottam meg. Hiven őrzöm ugyan áldott emlékezetét, de mióta ő a sirba szállott, a különféle tartalmu cikkek ezreit is megírtam már nélküli, hogy „első írói honorárium“ történetéről megfelekeztem volna.

mes voltára figyelmeztessék. Ha ezek, mint a kik folytonos bizalmas érintkezésben állanak a néppel, kötelességeiket buzgón teljesítendik, kevés lesz azok száma, kik a hazával végeken szakítani, idegen földön udvöket keresni készek volnának.

Van hazánk területén még üres föld is. Kormányunk a colonizáció kérdésével, népünk sorsával élénken foglalkozik. Azzal vádolják lelketlen bujtogatók, hogy fásult közönyt üli meg tagjait, valahányszor mindezen kérdésekről van a szó. Ez nem áll. Baj az, hogy többen vannak, kik a kincstári és magán uradalmak földjein hajlékot keresnek, mint az üres földak száma.

Visseltek ezen szegény nép bizalommal azok iránt, kik sorsát intézni hivatnak. Hallgasson jegyzők, papjaik és tanítók józan tanácsára, nem pedig haszonleső lelketlen bujtogatókra, kik tudatlanságukat felhasználva a hazából való kivonulásra csábítják; tőrjék el békén az ország összalkosságát jelenleg sújtó elemi csapások mulékony terheit és az a föld, mely őseiket befogadta és azokkal együtt őket is eltartotta, szorgalmas munka után nem csak enyhíteni fogja szenvedéseiket, de egykori jólétüket is bizton vissza fogja adni.

A nép hivatott vezérei pedig tegyék meg kötelességüket és legyenek ezen most szegény népnek azon géniusai, kik mint önzetlen vezérei érdekét védelmező tanácsadói és szerencsétlenségében vele érző vigasztalói megteszik hazafias buzgalommal azt, mit a mostani rendkívüli sulyos napok idején ezen a csapások ezernyi nemei által zaklatott haza értelmes és hü fiaiól méltán elvárhat.

Torontálmege törvényhatóságának 1882. évi február hó 13-án tartott rendkívüli közgyűléséből.

Hertelendy József főispán úr ő méltósága a megjelenteket üdvözölve, a gyűlést megnyitották nyilvánítja.

Első sorban tárgyalott a m. kir. belügyminisiteriumnak leirata, melyben a törvényhatóság felirata kijelenti, hogy az 1882. évi megyei költségvetésre nézve már előbb közölt elhatározásánál megmarad. Tudomásul vétetett. Hasonlóképen tudomásul vétetett a m. kir. belügyminisiterium azon leirata, melyben tudatja a megye közönségével, hogy az újjászaktanya eladásából befolyt összeg külön megyei alap létesítésére nem fordítható, hanem annak kamatai a megyei házipénztárba vetelezendők be.

A megye alispánja jelenti, hogy a nagy-kikinda-nagy-beckerek vasút költségeihez megszavazott 100.000 forint tizedrészenek beszerzése végett magát több pénzintézzel érintkezésbe tette. A beérkezett ajánlatok között legkedvezőbb a „Pesti első hazai takarékpénztár”-é, mely a 80.000 forintot 7%, 32-évi törlesztés mellett készpénzben hajlandó megadni. Minthogy azonban az intézet az első törlesztési részletet, a biztosítási százalékot és a bélyegilletéket előre levonja, az állandó választmány 85.000 forint felvételét hozza javaslatba. Főispán úr ő méltóságának indítványára az első hazai takarékpénztár ajánlatának elfogadása mellett az állandó választmány javaslata helyett az eredetileg megszavazott 80.000 forint felvétele határozatokat el és kimondatott, hogy a kölcsönt nyújtó intézet által levonandó összeg azon alapokból térítessék meg, melyek a törlesztési részeket fedezésére már anyag is kijelöltettek.

Karlova község képviselőinek két rendbeli határozata, melyekben a nagy-kikinda-nagy-beckerek vasutara megszavazott 20.000 forintról szóló kötelezvény kiállítását megtagadják, mint a már előbb hozott és törvényhatóságilag megerősített határozattal ellentéző, megsemmisített.

Nagy-Beckerek város, továbbá Mellencze és Karlova községeknek a nagy-kikinda-nagy-beckerek vasut építési költségeihez való közrejárulását megszavazó határozatai kormányi jóváhagyás végett a nm. belügyminisiteriumhoz felterjesztettek, egyben pedig Mellencze, Karlova, Franyova, Kuman és T-Becke községeknek az ezen vasut céljaira megszavazott összegek fedezése végett felveendő kölcsön iránti kérvényei a pesti hazai takarékpénztárhoz küldetnek fel.

Zemplén megye közönségének az amerikai kivándorlások megakadályozása tárgyában a képviselőházhöz intézett felirata tudomásul vétetett.

A nm. belügyminisiterium felhívja a megye közönségét, hogy a múlt évi szeptember hó 26-án hozott azon határozatára nézve, miképp csak az egyik megüresedett alszámvévi állás töltessék be, a másik állomással egybekötött fizetés pedig, két a számvévségnél alkalmazott egyén között osztassék meg, mielőbb indokolt előterjesztést tegyen. Ezen leiratra felterjesztés intéztetik. Ezen leiratra felterjesztés intéztetik a nm. belügyminisiteriumhoz, hogy a fentemlített eljárás azért követett, mert a számvévség mostani személyzete a befolyó ügyek elintézésére elégtelen, a személyszaporítás pedig már ismételve megtagadtatott.

Főispán úr ő méltóságának átírata, melyben tudatja, hogy ő felsége a királyné legmagasabb névünnepe alkalmából Torontálmege üdv és szerencse kívánattal legfelsőbb köszönetének nyilvánítása mellett legkegyelmesebben tudomásul venni méltóztatott, tudomásul vétetett.

A közigazgatási bizottság előterjesztése folytán a nm. közmunka- és közlekedési minisiteriumhoz felirat intéztetik, hogy az országgyűlés által a megyei utak fenntartására megszavazott összegben Torontálmeget is részesítsék.

A nm. belügyminisiterium leirata, melyben kijelenti, hogy azon határozatot, melylyel a Ring-színház lélegése által sújtottak felsegélyezésére 200 forint szavazatot, miután ezen célra minden oldalról nagy segély összegek folytak be s az illetékekről teljesen gondoskodva van és mert megyénk területén is rendkívüli inség van, jóvá nem hagyható tudomásul vétetett.

Dobricza község azon kérelmével, hogy a Préda-féle árva eltartására a megyei szegény alaphól évenként 100 forint segélyben részesítsék, miután a szegények eltartásáról minden község maga köteles gondoskodni, elutasított.

Nagy-Kikinda községének határozata, melylyel Fanni Miklós, helyettes községi bíró részére 500 forint, Schevits Lukács, pénztárnok részére 300 és Nikolits Viada, írnök részére 100 forint jutalomdíj szavaztatott meg, jóváhagyatott.

Ezzel a napirend kilévének merítve, előklő főispán úr a gyűlést a jelen voltak éljenzése között bezárja.

A torontáli kör- és községi jegyzők f. e. február hó 9-én Zsombolyán megtartott választmányi gyűlése.

A testületi szellem alkotó erejéből kiható hatalom valóban örvendetes módon nyilvánul a torontáli jegyzők élénken kifejtett működési kedvében. Torontál, a közügyek iránt valóban kiváló buzgalommal viseltető alispánja, a rövid fennállása óta is már annyi életképeséget tanusított jegyzők egyület azzal bizta meg, hogy az egyület a közigazgatás terén gyakorlati és elméleti képességgel rendelkező jeles tagjai a községi pénztár mikénti kezeléséről szóló szabályrendeletit tervezet alkossák meg, egy bizalom-nyilvánítás, mely a torontáli jegyzői kart tisztelettel illeti és hivatást a közigazgatás elavult gépezetének újjaalakítására czélzó nagyfontosságú munkájánál teljesen elismeri.

És a torontáli jegyzők egylete teljesen is méltányolta az alispán ezen megtisztelő bizalmát, midőn az egyület elnöke, Mohaupt Mihály, a választmányi gyűlésen Zsombolyán megjelent jegyzőket üdvözölve, kitüntetésnek elevezte az alispán ama tapintatos és a jegyzői kart megtisztelő eljárását, mely által a szabályrendeletit tervezet megalkotásával a jegyzőket bizta meg. Élénk tanujelének, mondja Mohaupt megnyitó beszédében, tekintheti a jegyzők egylete az alispán jó indulatának ezen megbízást, mely egyuttal arról is tanuskodik, hogy a megye kormánya bizalommal viseltető az egyület életképeségébe, szívesen kész meghallgatni a közigazgatás kezelésében gyakorlott jegyzőket. Az egyület hálóját szemben ezen megtisztelő bizalommal leginkább áztalt tanuslandja, ha a reája bizott fontos ügy tárgyalására a lehető legelőkelőbb figyelmet fordítani fogja. És miután a választmányi és az egyület még néhány különösen czélna Zsombolyára érkezett tagjának lelkes éljenzése után Mohaupt Mihály a gyűlést megnyitották nyilvánítja, egyben jelenti, hogy az együleti ügyekben soha lankadást nem ismerő D. Bodó Sándor, novoszellői jegyző, egy szabályrendeletit tervezet készítet, mely munkát már csak azért is, mivel az egyület közlönyében, a „Torontál”-ban jó eleve megjelent és ennek folytán az egyület minden tagja tanulmányozhatta, a tárgyalás alapját méltán képezheti.

Miután a gyűlés Bodó Sándornak kifejtett buzgalmaért köszönetet mondott, Kámenzky László, t.-szécsányi jegyző azt indítványozza, hogy a jövőben minden a választmányhoz beadott tervezet ennek ülése előtt minden egyes választmányi taggal, a választmány által elfogadott minden munkát a közgyűlés előtt az egyület minden egyes tagjával közöltessek. Kámenzky ezen indítványa már csak azon okból is méltóztatik, mivel egyrészt az egyület még nem rendelkezik az annyi költség fedezésére szükségesítő anyagi erővel, másrészt pedig lévén a minden községbe eljáró „Torontál” a jegyzők együletének közlönye, ezen lap hasábjában tag ismeretét szerezhet mindenki, a ki az egyület dolgaival törődik.

Schiller Lipót, az egyület fíradhatatlan jegyzője, indítványba hozza azt, hogy miután az egyület a megyei bizottság részéről vett megbízást folytán a községi pénztár — és érték kezelést iránt alkotott egy szabályrendeletit tervezet, ismétlések kikerülése céljából ezen munkát Bodó Sándor tervezetével együttesen olvassassék fel, hogy ezen eljárás által a két munkát magva könnyebben egy egész és tökéletes tervezetté alakíthatassék.

Az egyület által készített és már is felterjesztett szabályrendeletit tervezet felolvasása után a Bodó-féle tervezet kerül tárgyalás alá, határozataván, hogy egy általános szabályrendelet megállapítása után, az előbb beadott operatum már most „tárgynélküli”-nek tekintetik.

Ezek után a Bodó-féle tervezetnek czime

változatlanul elfogadjatik. Az első fejezetnek czime: „Községi pénztár”. Az 1. §. Schiller Lipót és a szintén jelen volt Fischer Géza által indítványozott csekély stílusú módosítással elfogadjatik, nem különben a 2. §. és a 3. is, melyhez Kámenzky és Horváth Károly módosítást czélzó indítványokkal járultak. — Igen élénk vita, melyben az összes jelen voltak, különösen Mohaupt, Esztergomi, Száviics, Horváth, Klobucsárics, Fischer, Killige, Duncsics, Vadnay és Stenczer részt vettek, fejlődött ki azon kérdés felett, vajjon egy vagy több boríték alatt őriztessek a község többféle czimen befolyó jövedelmei. Végre Schiller Lipót indítványa némi módosítással (több boríték) fogadtatott el.

A második fejezet czime a pénztárnoki teendőkről szól. A 6. §. elfogadtatott azon bővítéssel, hogy a „körjegyző vagy annak helyettese”, a 7. §. pedig Augustin Péter módosítása szerint a pénztárnok qualificatiójáról szóló törvénybe ütköző részének mellőzésével. A 8. §. változatlanul, a 9. §. csak némi stílusú módosítással lön elfogadva. A 9. és 10. §-ok közű D. Bodó Sándor indítványa egy új, a bevételek ellenlyugtázására vonatkozó §. vétetett fel.

A III. fejezet a pénztári könyvek és magát a könyvvelit tárgyalja. A tervezet 11. §-a szövegének mellőzése mint 12. §. a Schiller Lipót által előterjesztett szöveg fogadtatott el.

A IV. fejezet czime: „A községhez érkező pénz- és értékküldemények”. A tervezet 12. és 13. §-ai teljesen mellőzettek, helyettük a megyei hatósághoz már beterjesztett szabályrendeletit tervezet 1., 2. és 3. §-ai mint 13., 14. és 15. §-ok vétettek fel Schiller Lipót indítványa folytán teljes szövegében.

V. fejezet. „Pénztári kezelés és rovincsolás”. Ezen fejezet alá Schiller Lipót indítványa nyomán a megyei hatósághoz már felterjesztett tervezet 4., 5., 6., 7. és 8. §-ai némi módosítással, 16., 17., 18. és 19. §-ok alatt végre Bodó tervezetének 14. §. a mint 20. §. teljesen eredeti szerkezetében vétettek fel.

A VI. fejezet a községi pénzek elhelyezéséről szól. Ezen fejezet alá Schiller Lipót által előadott 21., 22., 23., 24. és 25. §-ai eredeti szövegükben fogadtatottak el.

A VII. fejezet czime: „Általános szabályok”. A Bodó-féle tervezet 15., 16., 19. és 22. §-ai teljesen töröltetnek a 17. pedig ide mint 26. §. Schiller Lipót által módosított szöveggel; a 20. §. mint 27. §. némi változtatással, a 18. mint 28. §. csekély módosítással, végre a 21. mint 29. §. eredeti szerkezetében meghagyatott.

A szabályrendeletit tervezet tárgyalása ekként befejezve lévén, elnök szükségnek látja, hogy a munkát minden módosításával ismét felolvassassék. Miután ez megtörtént, megbizatik Mohaupt Mihály elnök, hogy az operatumot a megye alispánjának felterjessze. Az idő rövidsége miatt mindezekről a közgyűlésen csak jelentés fog tétetni.

Fischer Géza, grabაცი jegyző indítványozza, hogy miután már igen sok szabályrendelet létezik ezen egy része pedig egymással ellentézők, nagy számuknál fogva pedig már alig ismeretesek, — az egyület azokat együtvé gyűjtse és egy könyvben kadjja.

Az indítvány czelszerűsége ugyan elvitázhatlan, de figyelembe véve azt, hogy még igen sok fontos szabályrendelet el nem készült, részben pedig most tervezetnek, az indítvány foganatosítása még időbelitnek tartatik. Tekintettel a községek sajtóállapot viszonyaira, ezek csakis ezek alapján állapíthatók meg. Fischer Géza különben felkérte, hogy indítványát a legközelebbi közgyűlésen leendő tárgyalás okából az elnökségnek adja be.

A fíradalmas értekezlet egy kedélyes társas ebéd váltotta fel, mely alatt Schiller Lipót az egyület lankadatlan buzgalma és a tagtársak érdekének előmozdítása körül már is annyi érdemeket szerzett elnökére a jelen voltak lelkes éljenzése közt poharát ürítette.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Augustin Péter, együleti alelnök, és a szintén jelen volt Leitich Antal tiszteletbeli tagja az együletnek, kérétek fel.

Zsombolyán, 1882. február hó 14-én.

L. A.

Indítvány.
beadja D. Bodó Sándor, körjegyző a torontálmegei községjegyzői egyület közgyűlésére.

A nagyméltóságú belügyminisiter által a tisztviselőik minősítése tárgyában készített törvényjavaslat 5. §-ának h) pontja szerint: a községi, illetőleg körjegyzőkre nézve az 1871. évi XVIII. t. cz. alapján előirt szigorlat továbbra is érvényben tartatik.

Olvasva a „Torontál” című lapnak mult évi 28-ik számú következő vezércikkét, hogy: „mondható-e csak valamire való qualificatió-nak a községi jegyzők qualificatiója, kikből csak 4 gymnasialis vagy realiskolai osztály bevégezését, de okvetlenül két évi praxist követelnek. Nem fonák dolog, praxist és a jegyzői vizsgálaton jogi kérdések fejtegetését követelni attól a szerencsétlen kandidatestól, ki még helyesen írni sem tud, stylusról pedig még kevésbbé van fogalma? Aztán mily méltóságot és képességet a további kiképzésre várhatnak az ilyen közigazgatási hivatalnoktól, ki anyagilag legtöbbször jobb (!) helyzetben van, mint sok, az egész életét munka és szellemi foglalkozás közt töltött ember. Már a jobb helyzetnél fogva is szigorubb qualificatiót követelhetni a jegyzőitől”, — de

tudva azt, hogy országos központi együletünk — még eme törvényjavaslat keletkezése előtt — igen helyesen és alaposan indokolt memorandumot terjesztett fel e tekintetben a nagyméltóságú belügyminisiterhez, nem lehet lelkiismeretünknek fogva megnyugodnunk, miszerint eme törvényjavaslat — bennünket illető szakaszának módosítása iránt mentől előbb lépéseket ne tegyünk, mert az én meggyőződésem is csak az, hogy nem elég kimondani azt, miszerint az 1871. évi XVIII. t. cz. alapján előirt, és igen sok esetben nagyon gyakorlati leteti szigorlat „jövöre is” érvényben hagyatik, de törvényileg kell szabályozni, hogy az, ki legalább 6 gymnasialis, avagy 4 real osztályt jó sikerrel el nem végeztet, és legalább két évi gyakorlatot e téren ki nem mutat, községjegyzői szigorlatra nem bocsájtatik.

Indítványozni hátkorkodom tehát: hogy az érintett törvényjavaslat reánk községi jegyzőkre vonatkozó részének módosítása iránt az előadottak nyomán egy kérvény szerkesztésék együletünk részéről a megye törvényhatóságához, nemkülönben saját országgyűlési képviselőinket is kérjük fel külön az iránt, hogy ezen módosítványt annak idején az országgyűlésen indítványozni sziveskednének.

Topolyán, 1882. évi február 8-án.
D. Bodó Sándor,
körjegyző.

Számoltató jelentése N.-Beckerek város polgármesterének 1881. évről.

(Folytatás.)
III. Az adóügy kezelése.
Az 1881. évben Nagy-Beckerek városa közönségére, — a helybeli kincstári uradalom adóit bele nem számítva, — kivétel volt és pedig:

a) földadó	46501 frt 79 kr.
b) házberadó	23895 „ 98 „
c) házosztályadó	9228 „ — „
d) I. és II. osztályu kereseti adó	20740 „ — „
e) III. oszt. kereseti adó	28307 „ 85 „
f) IV. oszt. kereseti adó	1643 „ — „
g) tőke kamat adó	3583 „ 20 „
h) nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adója	4818 „ 03 „
i) általános jövedelmi pótdadó	20161 „ 58 „
k) fegyver adó	168 „ — „
l) hadmentességi adó	4801 „ — „
összesen	163848 frt 43 kr.

mely összeg az 1880. évi kivételhez vagyis 167351 frt 99 1/2 krhoz viszonyítva 3503 frt 56 1/2 kr. apadást tüntet fel, ami részben onnan ered, hogy az 1880. évi kimutatásban az 1879. évi hadmentességi díj is felvéve volt; — a valóságos különbözet azonban az 1880. és 1881. évi előírás között jelentéktelen, s ha tekintetbe vesszük, hogy az 1880. évi kimutatásban és jelentésben a földadó tollhibából helytelenül lett kitüntetve, és az, az 1880. évben is megfelelt az 1881. évi előírásnak, a két évi előírás között az összes adóeméket tekintve általában még is apadás észlelhető.

Az 1881. évben az egyenes adók, mint szinte egyéb kincstári követelések czimén a városi adóközegek által behajlatott és a helybeli magy. kir. adóhatalmú pénztárba, az év folyamán minden hiány nélkül beszállítottat

a) egyenes állami adó czimén	143412 frt — kr.
b) késedelmi kamatok czimén	2452 „ 19 „
c) fényüzési adó czimén	1316 „ 29 „
d) késedelmi kamatok czimén	98 „ 19 „
e) inség kölcsön czimén	669 „ 08 „
f) késedelmi kamatok czimén	310 „ 42 „
g) hadmentességi adó czimén	2352 „ 10 „
h) késedelmi kamatok czimén	61 „ 38 „
i) iparkamarai illeték czimén	934 „ 44 „
k) közvetl. és bélyegilleték czimén	17176 „ 60 „
l) késedelmi kamatok czimén	534 „ 81 „
összesen	169317 frt 50 kr.

mely eredmény viszonyítva az 1880. évben befolyt o. é. 168176 frt 61 krhoz, egy o. é. 1140 frt 89 kr. többletet tüntet elő.

Az 1881. évbenti több befizetés minden adóemre nézve áll, s az, a kitüntetett 1140 frt 89 kr-nál sokkal több, ha tekintetbe vesszük, hogy a közvetlen és bélyegilletékek az 1881. évi július 1-től fogva többé nem a városi pénztárnál, hanem a helybeli magy. kir. adóhivatalnál fizettetnek be, — mely körülmény folytán, ha az e részbeni különbözetet tekintetbe vesszük, a több befizetés o. é. 20341 frt 81 kr-ra emelkedik, — s így a befizetés eredménye nemcsak kielégítőnek de felette kedvezőnek mondható.

IV. A városi pénztári maradványok

1. A városi Pénztári maradványok az 1881. évi végén

Az 1881. évi pénztári maradványok végével

Az 1881. évi meken véte

- a) községi
- b) végrehaj
- c) városhaj
- d) kataszter
- e) cseleddu
- f) urbéri
- g) szonbér
- h) épületek
- i) különfél

A városi 20 krnyi jöve öt évi jövedel összes bevéte a 9346 frt fedezetlen az ezidei jövele.

2. A városi A kórházi elkövetények az 1881. évi az 1880. évi készlet az 1881. évi pénztári mar nem volt.

A kö

Igen tisz

A helybe

tárgyában a m

lam oly hang

melyet az alát

szorint koránt

mondom, „ho

szó, de legsze

karék- és előle

latkozott, me

a most nevez

intézetek, az

geket szenved

vényei után

semmiféle mag

nam sodortat

szem, a nagy töb

jobban szeret

adnak 11 frt,

zeteink mintájá

teléssel, de se

magyarul küldj

populitissmus,

osztón kell, an

Ezzel sem

vallottam, sem

ügykezelést sziv

nyugtásra ezen

metül adott 11

nyelvünkön nyuj

vevessen fogadj

hetéleg oda fog

Agoston collega

ige lehető ham

VIDÉKI

Kis

Tekint

Szabad legye

átalra szerkeszt

egy kis tég fog en

El nem hallg

közérdeki mozgal

utóbbi időben meg

Ugyanis, 14 év

kör-ünk, melynek

társalgási arányát,

kivüli közgyűlésen

ványára egyhangul

jövőben, a mezőga

főlölelni, „Olvasó K

változtatta.

Volt szerencse

köztestületben áll

mezőgazda és vendég

világosító beszédet

Az eddigi alape

képet a kiküldött 14

és a folyó hó 2-ik nap

előnk s alelnök urak

lésem meg nem jelen

tése alatt tartott gyű

előterjesztésre elfog

minisiteriumhoz meger

Alljunk meg eg

munkás kezeinket, és

teszük, bizonyára rá

miszerint az indítvány

próbuja gazdálkodó

hálával tartozunk ezen

szérségt; s még nagyobb

ha „köröket” sürm

szakavatott, s érdekes

cselekedéivel időközönk

csérleket.

*) Az e rovat alatt ki

lősdéget

**) Szivesen adunk

legnagyobb ismét

lamásunk nem ve

véd úr a takaréks

azt is elmondotta

utolsó pontjában

szólatunk volna

mostanival tesszük

IV. A városi tanács kezelése alatt levő pénztárak bevételei és kiadásai az 1881. évben:

1. A városi közjöveldelmi pénztár: Pénztári maradvány az 1880. év végével . . . 4487 frt 63 kr. az 1881. évi bevétel . . . 83459 " 05 1/3 " összesen . . . 87946 frt 68 1/3 kr. Az 1881. évi kiadások . . . 80062 " 22 " pénztári maradvány 1881. év végével . . . 7884 frt 46 1/3 kr.

Az 1881. évi bevételek a következők címeken vételeztettek be: a) községi adó . . . 58716 frt 39 kr. b) végrehajtási illeték . . . 1547 " 88 " c) vágóhídi díjak . . . 1333 " 20 " d) kataszteri bevételek . . . 315 " 32 1/2 " e) cseleltudakozó díjak . . . 288 " 10 " f) urbéri bormérsési haszonbér . . . 800 " " g) épületek utáni haszonb. 2954 " 12 " h) különféle bevételek . . . 17504 " 04 " A vágóhídnak az 1881. évi 1333 frt 20 kr-nyi jövedelméhez hozzászámítva az előbbi öt évi jövedelmeit is o. é. 7498 frttal, a 6 évi összes bevétel lesz 8831 frt 20 kr, s ekként a 9346 frt 64 kr-nyi építési költségekből még fedeztetlen o. é. 515 frt 44 kr., a mely összeg az ezidei jövedelmek által teljesen törlesztve leend.

2. A városi kórházi pénztár: A kórházi alapvagyon: a) kórházi bevételek . . . 45950 frt 32 kr. az 1881. évi forgalom: az 1880. év végén készlet . . . " " az 1881. évi bevételek 13438 " 83 1/3 " az 1881. évi kiadások . 13438 " 83 1/3 " pénztári maradvány az 1881. év végével nem volt. (Folytatása következik.)

A közönség köréből. Igen tisztelt szerkesztő úr!*)

A helybeli pénzintézetek magyarosítása tárgyában a minap közzétett újdonságában, rólam oly hangon méltóztatott megemlékezni, melyet az alábbi tényállásból merített nézetem szerint koránt sem érdemeltem. Mert, ha azt mondom, „hogy szép szó ugyan a magyar szó, de legszebb szónak kell bismernem a takszárk- és előleggyűlés igazgatóságának ama nyilatkozatát, mely szerint — akkor, midőn egy a most nevezett, minden jöbén kintörök és összetartók, bátorítók, lelkesítők, buzgók és önzetlenségű kintörökkel elérésében. Isten áldása működtessen! Eljén a kedvezményező, a pártfogók és a tagok!

Küldöm tisztelttel Weisz, ügyvéd.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Kis-Zombor, 1882. február 8-án. Tekintetes szerkesztő úr!

Szabad legyen reménylenem, hogy uraságod az általa szerkesztett „Torontál” című becses lapjában, egy kis tért fog engedni az alább következő soraimnak.

El nem hallgathatom azon nagy fontosságú és közérdeklőt mozgalmakat, melyek közönségünkben a legutóbbi időben megindultak. Ugyanis, 14 év óta virágzásban fennálló „Olvasókör”-ünk, melynek tagjai többnyire földművelők, eddigi társalgási arányát, f. évi január hó 29-én tartott rendkívüli közgyűlésen nagyságos Rónay Ernő úr indítványára egyhangúlag megváltoztatván, s elhatározta, a jövőben, a mezőgazdaság előmozdítását is keretébe foglalni, „Olvasókör”-ét „Gazdasági olvasókör”-ré változtatva.

Volt szerencsénk a gyűlésen a mezőgazdák előtt köztiszteltetésben álló Kodolányi Antal jeles veterán mezőgazda és vendég urat tisztelhetünk, ki lelkes felvilágosító beszédet tartott a fenti indítvány mellett.

Az eddigi alapszabályok a kitűzött cél eléréséhez képest a kiküldött 14 tagú bizottság által módosítottak, és a folyó hó 2-ik napján, Bene Gyula és Nagy Károly elnök s alelnök urak sok terhes dolguk miatt a gyűlésen meg nem jelenetvén, Engler Pál korelnök vezette alatt tartott gyűlésben nagyságos Rónay Ernő úr előterjesztésére elfogadtattak, s legközelebb a nemzeti miniszteriumhoz megerősítés végett fel fognak terjesztetni.

Alljunk meg egy kicsit, tegyük homlokainkra munkás kezünket, és gondolkodjunk! Ha ezt meg tesszük, bizonyára rá fogunk jönni azon meggörődésre, miszerint az indítványozó Rónay Ernő úr, a hármas próbájú gazdálkodó iránt a legnagyobb közönnet s hálaival tartozunk ezen nemzeti intézmény kezdeményezésére; s még nagyobb hála érkezik le bennünk, ha „körüket” sürűn meglátogatja, s jötkönyan ható, szakavatott, s érdekesen vonzó tapasztalataink elbeszéléseivel időközönként föl-fölélenkítendű az eszmecsérelket.

*) Az e rovat alatt közzétett cikkekért nem vállal felelősséget a szerk. **) Szívesen adunk helyet e nyilatkozatnak, mely legalább is azt bizonyítja, hogy multkoriki felszólalásunk nem volt indokolatlan. Ha Weisz ügyvéd úr a takszárk- és előleggyűlés közgyűlésén azt is elmondotta volna, a mi e nyilatkozatának utolsó pontjában foglaltatik, úgy bizonyára nem szólaltunk volna fel ellene, hanem miként azt a mostanival tesszük, akkori nyilatkozatát is hazafüi örömmel vettük volna tudomásul. A szerk.

Akkor bizony tudom, hogy emel magának az emberiség kebelében oly emléket, mely erősebb, szebb s tartósabb leend a bronz, a vagy szürke márványnál, mit az időnek vasfoga nem fog törökre tenni, sőt izmosodni, erősödni és magasodni fog a testé vált szent eszme emelésével s gyarapodásával. Adja a magyarok Istene, hogy úgy legyen!

Roppant nagy és háladálos földada van e „Gazdasági Kör”-nek, a mennyiben ilyenem „Kör” legalább tudunkkal, Torontálmezejében, de vidékünkön csakugyan nincs*)

Tehetséghez mérten és szükséghez képest egyenesen a forrásból hozottat egyes eszközökkel, gépekkel, a legújabban keletkezett különféle gazdasági, konyhakereszteti magvakkal, gumókkal, gyümölcsfajokkal, boglyokkal, szóval, minden olyféllel, melyek az emberiség megdélhetésére, jólétére és vagyonosodására jötkönyan hatandárnak, kísérleteket teend.

A tovább torjlesztésre érdemesekből, kis mennyiségben egyes tagjaink szaporítás végett adagocskákat kiad; egyes érdekes tárgyakat tagjai között csekély ár mellett kioszt vagy kisorsol. — Minden tekintetben a hozzáfutóknak felvilágosítást, utasítást ad, szóval mindenkinnek anyagi és szellemi tehetségeihez képest, segítségére leend.

Megjegyzendő, hogy rögtön sokat föl nem mutat, és hogy sok nehézséggel kellend megküzdnie, a mennyiben anyagi ereje gyöngye. Kísérletit telepe még nincs, mi a fontelsorolt czélok eléréséhez egy szakavatott, s a jöért és a szépt érnyarant lelkesülmi tudó egyéniség vezetése mellett, okvetlen szükséges.

Azonban, minután a kitűzött czélla nemcsak közönségünkben, hanem a távol vidékeken is a gazdaságot s keretébe vágó jötkönyan előmozdítani, reméljük, hogy a vidék földes urai, nagyjai pártfogolni, gyámoltítani fogják e „Kört”. — A helybeli nagybirtokosok és számos földes gazdákön kívül, már vidéki pártolók is dícsereketlnek. Így Kohner Heinrich kocsorháti földes ur, és Pókay Gábor ur, Sina ó-bébi uradalmának tisztartója szintén tagokul jelentkeztek, kik a gyűlés által lelkes éljenek közt az egyesületbe vételtettek.

Szabad legyen továbbá remélnünk, hogy a megye és a magas kormány sem fognak hátramaradni, hogy a vidéken első ily nemzeti intézmény, magas pártfogásokban s anyagi gyámoltításokban ne részesítsék. Különbön, már is dícsereket elmondhatjuk, miszerint a megye központjáról, intézményünk anyagi oldalát illetőleg, igen kedvező szélloz értezt meg halló számainkat, t. i. a megye, a megye gazdasági alaplób nagyobb összegben szándékozik részesíteni „Kört”-ünket, ha életre valósságot beigazolja. Ugy a magas kormány, a „Magyar Gazdasági Egyesület” és számos gyámoltítandnak bennünk, ha lájáj törekvésünket s életre valósságunkat.

Azért tölünk függ, a most szülötünknek jó és életető táplálékot nyujtani, miert is létünknek kezdése iránt ószintek, egymás iránt kérdemelt s illő mérték szerinti megítélés, minden jöbén kintörök és összetartók, bátorítók, lelkesítők, buzgók és önzetlenségű kintörökkel elérésében. Isten áldása működtessen! Eljén a kedvezményező, a pártfogók és a tagok!

A másik, szintén a legnagyobb pártolást érdemlő intézmény, mit Kádár Árpád közzeggyűzőnk kezdeményezett, a lakosok részéről nagy örömmel és lelkesedéssel fogadtott, az „Önszegélyző” egylet fölállítását. — Melynek czélla leend az úrszörök körmeit megrövidíteni, a lakosoknak szorult állapotjukban olasz kölcsön segélyt nyujtani, a takarékszállat a nép kebelében föl-élesztetni, meggörökereztetni és ápolni stb.

Ez intézmény még oly egyéniségek által is pártfogoltatik, a kik talán soha az „Önszegélyző” kölcsönére nem szorultak, hanem tessik ezt csupán csak azon jó indítulból, hogy e fontos intézményt céljához jutni segítsék. Miert is a nép részéről a legnagyobb hála érdekesek.

Alakuló gyűléseket az érdekeltek a napokban fogják megtartani. Az alapszabályok kidolgozását és megerősítését végett a nemzeti miniszteriumhoz fölterjesztetnek. Így azután az egyesület is nem sokára megkezdheti szerény működését.

Isten segítse a jöletet és a vagyonosodást előmozdító ez intézményt!

Reggel pedig számos vigadót fényesen megvendégtel.

Isten áldesse a Nagyságát, sok-sok számos évekkig, és lelje örömet s jutalmát azon meggörődésben, hogy nemes fáradozásai még késő unokák kebelében is hála emlékét fognak költetni. Tisztelettel Krusztek Endre.

Uzdin, 1882. február hó 14-én. Tek. szerkesztő úr!

A folyó hó 11-én a megyei inségek javára Uzdin községben rendezett tánczvizgalomról tiszta jövedelem címén 25 frt 49 kr, az illetékes helyre küldetett be, ezuttal köszönetünket becses lapja után kívánjuk nyilvánosságra hozni azon tisztelt adakozóknak, kik felülzetéssel járultak és pedig: Jurikovszky Ede, Petrovits A., Klauer Henrik 1 frt, Maniass József 80 kr., Junga Aladár, Miloradovits Arsz 70 kr., Kohn Möricez 60 kr., Szparioszu Trailla, Dobrojevits Vasza, Kohn Max 50 kr., Umorjan Szava, Gyorgyevits Mata, Lupuleszko János, Kokora Alexa 40 kr., Theodorovits János, Krecsu Vasza, Ludvig Rudolf, Kohn Katharina, Titz Albert 30 kr., Rasztius Ignacz, Ronts Aurel 20 kr., Vuja Szvetozár, Verzio József, Hacker Nathan, Zsvikovits Koszta, Papp János, Verzio Eduard és Liffa Adam 10 kr.

Miert is szennel köszönetünk nyilvánítása mellett nyugtattuk. Szparioszu Illés, Dobrojevits János, Stojkovits Tamás.

HIRHARANG.

* Rendkívüli közgyűlés. Torontálmezejé törvényhatósági bizottsága folyó hó 27-én d. é. 10 órakor rendkívüli közgyűlést tartand. A gyűlés főtárgya a f. évi közmunka hovatfordítása feletti határozat hozatala lesz. A részletes tárgysorozatot lapunk jöv számban hozzuk.

* Elfogott panszláv agitátorok. F. hó 4-én két gyanus egyen érkezett Nagy-Kikindára, a kik, minután részükre az omladista körökben gyűjtések eszközöltettek, felkötötték Krsztonovits Jenő, szolgabíró figyelmét. Mielőtt azonban elfogatásuk iránt intézkedhetett volna, a két jó madár már kerekelt oldott. Krsztonovits szolgabíró úr értesülvén arról, hogy utjokat Pancsova felé vették, távirati uton intézkedett elfogatásuk iránt. F. hó

*) Kettő van Czernyán és Illáncsán. A szerk.

6-án érkeztek Pancsova s miután a belgrádi hajó már elindult, csolnokon akartak a Dunán átkelni, de nem kaptak csolnokot, egy zugkorcsában rejtőztek el, míg nem szerdén folyó hó 8-án egy borbélyműhelyben elfogattak. Az elfogattak egyike Petrovits Koszta n.-kikindai, másik Krsztics Lázár szerbiai illetőségű. Az előbbi részt vett a boszniai hadjáratban, azonban csak rövid ideig, mert a legelső alkalmat arra használta fel, hogy megszökött Szerbiába. Azóta mint katona szökevény körözötték. A vizsgálat folyamán kiderült, hogy Odessából, Varsón, Bécsen és Budapesten keresztül érkeztek Kikindára és onnan kocsin tettek meg az utat Pancsováig. Az elfogottaknak podgyaszuk nincs, készpénzben 5 forintot, több iratot, többnyire orosz nyelven irt családi jellegű leveleket, jegyzőkönyveket sok névcímmei és néhány orosz-képet találtak náluk. Ullovelük Szerbiában állítottat ki 1879 és 1881-ben, Risztics aláírásával vannak ellátva, mindkettő hamis. Folyó hó 10-én ismét egy Petrovics János nevű gádi, torontálmezejeyi illetőségű 6-ik honvédszázalóbeli szökevény fogatott el a nagy-kikindai szolgabíró által. Nevezett a Pancsován elfogott agitátorokkal összeköttetésben volt. Oroszországban Axakovval a varsói kormányzóval és a panszlávcomitékkel, s ezektől számbeli segélyt és szabad vasuti jegyvet kaplak. Biztos értesülés alapján állíthatjuk azonban, hogy az elfogottak korántsem oly veszedelmes emberek, mint a minőknek őket a hazai sajtó nagy része elfogatásuk alkalmával feltüntetete. Nem egyebek, mint közönséges csavargók, kik nagyobb actióra már korlátozott szellemi tehetségeiknél fogva képtelenek. — Az ezen ügyben világgá bocsájtott nyugtalanító hírek tehát legalább is túlzottaknak tekinthetők.

* Tánczvizgalom. A helybeli Casino társulat f. h. 21. kedden saját helyiségeiben tánczvizgalom rendez, melyen Carneval urfi, ki az idén nálunk oly rosszul viselte magát, ünnepélyesen fog örök nyugalomra térletni. Tánczrend nem lesz, e helyett minden tánczosnó beleptekor egy számot kap, aztán minden táncdarab előtt sorolása lesz, s a kisorsolt szám birtokosa fogja a következő tánczot meghatározni. A közönség ezenkívül több mulatót meglepetésben fog részesülni. Hogy az estély minél látogatottabb legyen, a vigalmi bizottság, az idők megnehezült viharos járasára tekintettel, a családjegy árát 2 frtban, a személyjegyet 1 frtban állapította meg. A diszes oltözödek ki vannak közsítve, mert a főczél az, hogy a mulatság derült, kedélyes és fesztelen legyen. Hölgyeink kéretnek, hogy minél egyszerűbb oltözötkben jelenjenek meg. Akik ebben a szomorú farsangban még egyszer jól akarnak mulatni, azok ott lesznék.

* A városi erdő veszedelme. Városunk kis erdejét a tulajdonos királyi kincstár ki akarja irtani. E szándék valóban megfoghatatlan. Messze vidéken ez az egyedüli erdők és városunk egyetlen kirándulási helye; ha ezt is elpusztítják, az erdőt majd csak hirtől fogjuk ismerni. Aztán a kincstár nem egy önző, kapzsi üzér, ki minden tetténél csak saját zsebére tekint és egy város közegészségügyi és éghajlati viszonyainak érdekeit talán csak felérnek néhány ol fa árával. Kulifay Lajos városunk polgármestere ez ügyben tüzetes előterjesztést tett a városi közgyűlésnek. Reméljük, hogy a város felszólalása megfogja akadályozni a czelbavált vandalságot.

* A n.-kikinda-becskerekéi vasút igazgatóságába a pénzügyminiszter ur, Buzeczky Pál min. tanácsost és Nagy György szegedi kir. jöszágigazgatót, a felügyelő bizottságba pedig Kupez Odón min. tanácsost nevezti ki.

* Új ármentesítő társulat. A Pancsova és Kutin közt a Duna és Temes folyók bal partján létező rétblözet birtokosai folyó hó 4-én Pancsován az ármentesítés és a belvizek szabályozása czéljából társulatot alakítottak. A tervek az alispáni hivatalnál fognak legközelebb közszemlére kitélteni.

* Rosz tréfa. „Hüten Sie sich, eine Judenplünderung wird geplamt! — lly laconicus tartalom, aláírás nélküli feyyezetű levelek küldettek szét e hét elején néhány helybeli vagyonosabb izraelita polgártársainkhoz. A levelek — hallomás szerint — nem egyedül az illető címzeteknél, hanem meglehetősen tág semtá körben első pillanatban nem csekély félelmet és aggodalmat gerjesztettek. Rebesgettek bizonyos titkos, a munkás osztályból alakult szövetkezettről, mely zilált anyagi viszonyaink közepette a meg nem élhetes feletti elkeseredésében ily uton vél az ugynevezett „pénzes emberektről” pénzt kicsikarni. Mi ezen leveleknek kezdettől fogva nem tulajdonítottunk valami nagy fontosságot és legvalószínűbbnek tartjuk azon feltevést, hogy valaki azok kibocsájtásával egy rozsa farsangi tréfát akart üzni, és annak czelbálájál épen a vagyonosabb izraelita polgárokat jelölte ki.

* N.-Becskerek város képviselő testülete f. hó 20-án d. u. 3 órakor tartja rendes havi ülését. A gyűlés főbb tárgyai a következők: 1) Az 1882. évi költségvetés megállapítása. 2) A gyámpénztári szabályrendelet módosítása. 3) Az 1882. évi közmunka összeírás és kivétel felvilágosítatára vonatkozó számvevői jelentés. 4) Bizottsági jelentés nyilvános kutaknak tűzrendőri tekinetetről leendő felállítás tárgyában.

* Birtokváltás. Sváb Károly, torontálmezejeyi nagybirtokos és országgyűlési képviselő megvette a Schweiger testvérek szent-lamási 5200 holdból álló birtokát.

* Beszede. A nagy-becskerekéi szerb egyházi delegyelt az ezévi hangversenyét (beszedát) tánczvizgalommal szombaton, folyó hó 18-án rendezti következő műsorozattal: 1. A Dvorzák: „Szlav tánczok”, 4. szám, előadja a zenekar. 2. Marinkovits J.: „Pozdrav” (Üdvözet), vegyes kar. 3. Mendelszón-Bertholdy: „Rondo Capriccioso”, Op. 14, zongorán előadja Staits A. urbólgy. 4. Preis-Javorszky J.: „Pod prozorem” (Az ablak alatt), férfi nyolczaskar. 5. Laub és Graf: „Airs bohémiens grand duo” zongorán előadja Kersch F. úr és hegedűn Preis-Javorszky J. úr. 6. Tollinger R.: „Czrna notyj” (Sötét éj) kettős női kar zenekar kísérettel. 7. Kersch F.: „Nocturno”, zongora, harmonium és hegedűn előadja Kersch F., Kokits J. és Preis-Javorszky J. urak. 8. Kitti J.: „Zsezsulinka” (Kakuk), mazurka, férfiak sölökkel, és 9. Souppé F.: Egyveleg „Bokacsó” operettről, előadja a zenekar.

* Bál. A cs. kir. 29-ik gyalogsorezred altisztjei által a helybeli casino nagy termében folyó hó 11-én rendezett tánczvizgalom fényesen sikerült. A terem zsufolóság meg volt töltve és a jelenvotlak igen kedélyesen mulattak a késő reggeli órákig. A megyei inségek javára 37 frt tisztajövedelem maradt.

* Vidéki bálók. Szandról írják lapunknak: A szanádi ifjuság által a megyei inségek javára az uradalmi kastely nagy termében folyó hó 4-én rendezett tánczvizgalom minden tekintetben sikerült. A mulatság 9 órakor csárdással kezdődött és a legvidámabb hangulatban reggelig tartott. Az első nyegest 24 pár tánczolta. A mulatság 24 forintot jövedelmezett, mely összeg a rendőrség által az alispáni hivatalnak már beküldetett. Az eredményben nem kis része van annak, hogy a környékről is többen átrándultak a mulatságra, ott voltak: Major Istvánné, Theodorovits Luciané, Fischer Józsefné, Kolischer Gyuláné, Illovi Józsefné Kanizsáról és Juzsz Józsefné Zentáról, Major Irma, Agular Karolina, Fischer Amália, Forray Marika Perjamosról, Baumann Berta Zentáról; a vidéki urak közül jelen voltak Isszektuz Antal szolgabíró, Sváb Sándor nagybirtokos, Marian Miklós aljárásbíró, Burger István ügyvéd, Szendefy m. kir. adótrnök stb. — Uzdinban folyó hó 11-én a megyei inségek javára Stojkovics Tamás községi orvos úr rendezett egy tánczvizgalom, melynek tiszta jövedelme 25 frt 22 krt tesz ki.

* Necrolog. Machalitzky Emil helybeli kir. törvényészi aljegyző f. hó 14-én d. u. 4 órakor élete 36. évében nagybó mérvű vérhányás következtében elhalt. A boldogult hült tetemei f. hó 15-én d. u. 4 órakor nagy részvét mellett kísértettek ki az örök nyugalom helyére. Koporsójára a tszéki jegyzők egy diszes koszorút tettek le, fehér szalagján: „A törvényészi jegyzők szeretett társuknak” felirattal. Béke lengjen a korán elhunyt hamvai felett!

Szerkesztői nyiltposta.

D. B. S. Topolya. — Kivánságára a csere példány elküldése iránt intézkedünk. Az életrajzok közlését ismét el kellett halasztanunk. Ami késik, nem mulik. F. J. Szanád. — Némi módosítással közöljük. A lapot a kiadóhivatalnál az ön részére megrendeltük. Híreit máskor is köszönettel vennék. B. Ig. N.-Becskerek. — Beválik.

IRODALOM.

Jelentés a „Pesti Hírlap” pályázatának eredményéről.

A „Pesti Hírlap” által mult év deczember 17-én tiz darab körmőzci aranytal jutalmazandó társzad-dolgozatra hirdettet pályázat eredményéről alóirtak, mint a jutalomra igényt tartó dolgozatok megírásával megbízott pályabírák, a következőkben terjesztjük elő jelentésünket: A beérkezett 225 pályamű közül (egyet, a 212-ik számot, szerzője időközben visszavonta) összeen négy volt olyan, mely annyira kimagaslott a többiek sorából, hogy a jutalom odaítélésénél komolyan tekintetbe jöhetett.

E négy dolgozat közül a pályabírák febr. 12-én tartott ülésében a jutalomra legméltóbbnak szótöbbséggel a 211. számú pályamű nyilváníttatott. Címe: A tizedik gyerek. (Rajz.) Jelölője: „Sic vos et vos bis mellificatis apes.” Eszerint a jutalom kitűzött tiz darab aranytal és a dolgozat nyerte el. A szerző nevét rejtő jelölés levél fölbotvatván, kitűnt, hogy szerzője Csáktornyai Lajos.

Legrády testvérek, mint a „Pesti Hírlap” kiadó-tulajdonosai, kik a 10 aranyos pályadíjat kitűzték, időközben még 6 darab aranytal becsátván rendelkezésünkre, hogy azokkal az aranytal legjobbnak nyilvánítt többi három pályamű jutalmazásáék, két-két arany jutalmat eszerint a következő három pályamű nyert: 21. sz. „Soha sem foglak elfeledni.” Jelölője: „A mennyit a szív felfoghat magába Sajátunknak csak annyit mondhatunk.” Vörösmarty. 52. sz. „A Gózi Vica esete.” (Rajz.) Jelölője: „Eldre.” 105. sz. „Az isten haragja.” (Rajz.) Jelölője: „Az isten is haragszik rám.” E művek szerzői sziveskedjenek értesíteni a „Pesti Hírlap” szerkesztőségét, vajjon beleegyeznek-e a jelölés levelek felbontásába s hajlandók-e átengedni dolgozataik közlését a fennebbi jutalom mellett a „Pesti Hírlap”-nak.

Közlésre következő pályaművek ajánlatnak: 5. Dudu (rajz). Jelölője: „Bimbóakadás.” E dolgozat sok előnye dacára nem volt fölvehető a jutalmazottak sorába, minután tárgya feltűnően hasonlít Ouida „Egy pár fazipó” című híres beszélynék meséjéhez. — 17. „Medics Katalin”. Jelölője: „Remegve félt a lányka tőle.” — 23. Szegény Sára asszony (Rajz.) Jelölője: „Somoruság.” — 61. „Tóviskórának”. (Jel.) „Dias irae.” — 161. „A kubikos felesége.” (Ballada prózában.) Jelölője: „A szerelem egy végtelen ocean Melyeknek határát még nem látta senki!” Petöfi. E dolgozatok írói fölhitatnak, hogy tudassák a „Pesti Hírlap” szerkesztőségével, vajjon beleegyeznek-e a jelölés levelek fölbotásába s dolgozatainkat a

„Pesti Hírlap“ által a szokások irói tiszteletjével mellet leendő közéletére.
Budapest, febr. 13.

A pályabírák:
**Borostyáni Nándor, Györi Vilmos,
Tórs Kálmán.**

A fennebbi jelentés kapcsán kijelentjük, hogy fontartjuk magunknak a jogot, mikép a pályaművek közül esetleg még másokat is a közlendők sorába igazassunk az illető szerzők beleegyezésével.
Budapest, február 13.

A „Pesti Hírlap“ szerkesztősége.

Közigazgatási bizottság.

Torontálmegye közigazgatási bizottságának 1882-ik évi február 6-án tartott rendes havi ülésének tárgysorozata.

I. A d ö l g e k.

Kir. adófelügyelő bemutatja Karlova község 1881. évi földár által okozott kárunkalait. — Az összes iratok a nm. m. kir. pénzügyminisiteriumhoz felterjesztetni rendeltetnek.

Kir. adófelügyelő bemutatja pénzügyminisiterium rendeltét az écskai uradalom részére Jankahid község után 1398 frt 92 kr. földár kár utáni adóleírását. — Kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Ugyanannak 77072. sz. a. kelt leirata, melyben megengedi, hogy N.-Párdány község javára 4232 frt 31 1/2 kr. 1881. évi földár címén leírásba hozassék. — Kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Ugyanannak 78090. sz. a. kelt leirata, melyben megengedi, hogy Csóka község javára, mult évi földár címén 2053 frt 12 1/2 kr. földár leírásba hozassék. — Kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Ugyanannak 78092. sz. a. kelt leirata, melyben Szanád község részére m. évi földár címén 3518 frt 23 kr. földadót leírásba hozati engedi. — Királyi adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Ugyanannak 78088. sz. a. kelt leirata, melylyel meg-

engedi, hogy Rudna község javára mult évi földár címén 2289 frt 59 1/2 kr. leírásba hozassék. — Kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Ugyanannak 78091. sz. a. kelt leirata, melyben megengedi, hogy Tolvária község javára m. é. földár címén 6280 frt 38. kr. leírásba hozassék. — Kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Ugyanannak 68078. sz. a. kelt leirata, melyben megengedi, hogy Perlasz község javára m. é. vizár címén 116 frt 66 kr. leírásba hozassék. — Kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Ugyanannak 85180. sz. a. kelt leirata, melylyel megengedi, hogy Stefanföld község javára m. é. földár címén 947 frt 54 1/2 kr. leírásba hozassék. — Kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Ugyanannak 85434. sz. a. kelt leirata, melylyel megengedi, hogy Szőreg község javára m. é. földár címén 6447 frt 83 kr. leírásba hozassék. — Kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Ugyanannak 88187. sz. a. kelt leirata, melyben megengedi, hogy N.-Szárca község javára m. é. földár címén 1776 frt 1/2 kr. leírásba hozassék. — Kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Ugyanannak 84918. sz. leirata, melyben megengedi, hogy Módos és Keresztúr község részére mult évi földár címén 882 frt 69 kr. leírásba hozassék. — Kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Ugyanannak leirata, hogy Jozsefva község m. é. földár címén 3921 frt 79 kr. leírásba hozassék. — Kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Ugyanannak leirata, melyben megengedi, hogy R.-Szárca község javára m. é. földár címén 809 frt 73 1/2 kr. leírásba hozassék. — Kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Királyi adófelügyelő bemutatja gróf Karacsanyi Guidó beordai uradalomának m. é. vizkár ügyére a vonatkozó iratokat. — Az iratok a török-becsei szolgabíróknak kiegészítés végett kiadattak.

Ugyanaz bemutatja Eberstark Jakab ó-teleki lakós házadó mentességre irányzott kérvényét. — Illetékesség szempontjából az adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Ugyanaz bemutatja Oroszlamos községnek felelősség kimondása ellen közbevetett felebbezését. — Targyalatánál valva eljettik.

Deszk község hasonnyge. — Mint fent.

Szerb-Keresztúr község hasonnyge. — Mint fent.

O-Szent-Iván községének kérvénye a mult évi adóvégrehajtás beszüntetésére. — Mint fent.

Pénzügyminisiternek leirata, melylyel megengedi, hogy Szechenfalva, Barachháza és H.-Neuzina községek javára 1881. elemi károk címén 745 frt 20 1/2 kr. leírásba hozassék. — Kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Ugyanannak leirata, melylyel megengedi, hogy Szerb-Czerna község javára m. é. földár címén 3013 frt 97 kr. leírásba hozassék. — Mint fent.

Ugyanannak leirata, melylyel megengedi, hogy Osztern község javára 1881. évi földár címén 5172 frt 48 1/2 kr. leírásba hozassék. — Mint fent.

Ugyanannak leirata, melylyel megengedi, hogy Nagy-Jécsa község javára m. é. földár címén 2788 frt 93 1/2 kr. leírásba hozassék. — Mint fent.

Ugyanannak leirata, melylyel megengedi, hogy Szerb-Módos község zágrábi káptalan javára m. é. földár címén 5389 frt 79 kr. leírásba hozassék. — Mint fent.

Ugyanannak leirata, melylyel megengedi, hogy Franyova község javára m. évi földár címén 5614 frt 71 1/2 kr. leírásba hozassék. — Mint fent.

A kir. adófelügyelő előadja, az egyenes adó törvények és szabályok hivatalos kiadása megszerzésére vonatkozó pénzügyminisiteri körrendeletét. — Valamennyi szolgabíróknak kiadati rendeltetik.

Királyi adófelügyelő beterjeszti Szőreg községének a behajthatlan adókra vonatkozó iratokat. — A bemutatott iratok A. és B. jegyzékében foglalt és behajthatlaná vált adók leírásba hozattak. A. C.

kimutatás pedig a pénzügyminisiteriumhoz felterjesztetnek.

Ugyanazon községnek hasonnyge. — 361 frt 70 1/2 kr. töröltetnek, és ennek foganatosítása végett az iratok a kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Török-Kanizza községének hasonnyge. — 65 frt 87 kr. leiratik, és ennek foganatosítása végett az összes iratok a kir. adófelügyelőnek kiadati rendeltetik.

Királyi adófelügyelő övegy Földváry Mária szanádi volt lakós adóleírása ügyében jelent. — Pénzügyminisiterhez felterjesztés rendeltetik tétetni.

Kuman Matyu szaravollai lakos hasonnyge. — Pénzügyminisiterhez felterjesztés rendeltetik tétetni.

Csallu Flóra egresi lakos hasonnyge. — 49 frt 40 1/2 kr. töröltetik, ennek foganatosítása végett az összes iratok a kir. adófelügyelőnek kiadattak.

Berger Simon, Nagy Antal, Rajak Károly mellezei lakosok hasonnygek. — 595 frt 70 1/2 kr. töröltetik, ennek foganatosítása végett az összes iratok a kir. adófelügyelőnek kiadattak.

Munteza Jéfta r.-szárcsai lakos hasonnyge. — 16 frt 34 kr. töröltetik, ennek foganatosítása végett az összes iratok a kir. adófelügyelőnek kiadattak.

Baziv Maxa deszki lakos hadmentességi díj elleni felszámolása. — Elutasítottak, az iratok a királyi adófelügyelőnek kiadattak.

Alexin Mladen jozsefovai lakos hasonnyge. — Elutasítottak, az iratok a kir. adófelügyelőnek kiadattak.

Müller György perjámosi lakos hasonnyge. — Elutasítottak, az iratok a kir. adófelügyelőnek kiadattak.

Bugim Luka és Atyim gyulai lakosok hasonnyge. — 26 frt leiratik, annak foganatosítása végett a kir. adófelügyelőnek kiadattak az összes iratok.

(Folytatása következik.)

H I R D E T É S E K.

21. szám ipar. k. i. 1065 ex 1882.

(56—3.1)

Hirdetmény.

Deutsch Jakab iparhatóságilag engedélyezett helybeli magán zálogüzletét, f. évi február hó 9-én ide benyújtott kérvénye szerint végleg beszünteti és folyó évi ápril hó 16-án teljesen fel is osztatja.

Ez oknál fogva folyó évi február hó 4-ike óta zálogtárgyakat sem el nem fogad sem az elzálogosítottakra határidő hosszabbítást nem eszközöl.

Mi a közönség tudomása és tájékozása végett oly hozzáadással közhírre tétetik, hogy a ki nem váltott zálogtárgyak f. évi ápril hó 16-án d. u. 3 órakor az iparhatóság megbízottja jelenlétében a zálogintézet helyiségében nyilvános árverés útján eladati fognak.

Kelt Nagy-Becskerek város tanácsa mint első foku iparhatóságnál az 1882. évi február hó 10-én tartott üléséből.

Kulifay Lajos,
polgármester.

988. sz. k. i. 1882.

(54—1.1)

Hirdetmény.

Ezennel közhírre tétetik, hogy több helybeli 547, 1279, 815, 595, 506, 439, 993, 852, 621, 640, 655, 536, 231, 262, 169, 1513, 2552, 2558, 2437, 457, 1690, 1665, 1800, 1944, 1547, 1576, 1451, 2063, 1501, 1924, 1485, 1840, 1680, 453, 618, 646, 286, 458, 521, 506, 472, 535, 446, 2419, 437, 518, 508, 2009, 2533, 659, 626, 334, 523, 444-5-6, 1802, 1054, 968, 820, 812, 821, 840, 1115 és 1163-4 házszám alatti lakosoknál hátralékos állami és községi adó, jogilleték, belyegcsontkítás, kövezet és hadmentességi díj fedezése végett lefoglalt többféle butorok, 6 kocsi, 1 varrógép, 2 ló, 5 hintó, 1070 zsák csöves kukorica, 6 zsák liszt, 10 darab szűr, 68 pozs. mérő búza, 20 akó bor és 50 téli kabát folyó évi február 27. és 28-án, d. e. 9 órakor a városház előtt nyilvános árverés útján eladati fognak.

Kelt Nagy-Becskereken, 1882. évi február 7-én.

Kulifay Lajos,
polgármester.

2925. sz. k. i. 1881.

(53—3.1)

Pályázat.

Bótos községben lemondás folytán megürült jegyzői állomás választás útján betöltendő lévén, a választási határrnap f. é. mártius hó 15-én d. e. 10 órájára Bótos község házában tüzetik ki.

Az évi rendszerinti fizetés 400 frt készpénz, szabad lakás, és 200 □-ölyni kert élvezetéből áll. Magán munkálatok után pedig e következők a díjjak:

Szerződés szerkesztéséért külömbég nélkül 2 ft. — kr.
határozások bejegyzése 20 „
folyamodványért külömbég nélkül 1 „
bizonyítványért 1 „
végrendeletért 2 „
felszámolási kérvény és mellékleteiért 1 „
kötelezvényért 20 „
nyugtáért 10 „
meghatalmazványért 10 „

Felhivatnak ennél fogva a pályázni óhajtok, kik a magyar, német és szerb nyelvet szóval és írásban tökéletesen bírják, és a jegyzői szigorlatot, a törvény nyhatóság szakbizottsága előtt letették, hogy kelően felszerelt folyamodványaikat f. évi mártius hó 14-ig alólírotnál benyujtsák.

Kelt N.-Becskereken, 1882. é. február hó 5-én.

Bakalovich Ágoston,
szolgabíró.

Bérbeadás.

A horvát-neuzinai közbirtokosság tulajdonához tartozó nagy- és kis-léti határrezsben egy tagban lévő első rendű 160¹¹³⁷/₁₆₀₀ holdnyi kaszáló, és 218²²⁹/₁₆₀₀ holdnyi első rendű legelő 1882. évi márczius 1-től kedvező fizetési feltételek mellett bérbe adatnak.

Bővebb tudósítások a horvát-neuzinai község elöljáróságnál kiszolgáltatnak. (57—3.1)

Felelős szerkesztő: Hegedűs Miklós.

157. sz. k. i. ex 1882.

(18—3.3)

Pályázat.

Az újpécsei körorvosi állomás, melyhez még Dinyás, Szerb-Szt.-Márton és Cseba községek is tartoznak, lemondás folytán megürülvén, annak választás útján leendő betöltésére ezennel pályázat nyitattik, s választási határrnapul f. é. február 28-ik napjának, d. e. 11 órája Újpécsett mint a körorvosi székhelyén, a község házában tüzetik ki.

Ezen állomással a szövetséget községek részéről 600 frt évi fizetés, és a képviselő testületk által megállapított látogatási díjak vannak egybekötve. Fizető kép-telen szegények ingyen látogathatók.

Felhivatnak tehát mind azon orvos urak, a kik ezen körorvosi állomás elnyeréséért pályázni óhajtanak, hogy az 1876. évi XIV. t. cz. 43. illetve 143. §-ai értelmében kellőleg felszerelt folyamodványukat a választást megelőző napig az alólírt szolgabírósnál benyujtsák.

Kelt Párdányban, 1882. évi január 24-én.

Torontálmegye párdányi szolgabírói hivatala.

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhírre tétetik, miszerint

f. é. február 25-én d. u. 3 órakor

fog a Torontálmegyei takaré- és hitelbank nagytermében az alapszabályok 75. és 99. §-ai értelmében azon az 2361, 2628, 3181, 3244, 3349, 3351, 3358, 3362, 3369, 3375, 3389, 3390, 3398, 3399, 3404, 3410, 3424, 3435, 3451, 3466, 3467, 3488, 3503, 3515, 3528, 3539, 3551, 3557, 3575, 3580, 3595, 3599, 3602, 3607, 3611, 3636, 3639, 3644, 3652, 3658, 3664, 3665, 3667, 3668, 3670, 3676, 3677, 3678, 3684, 3693, 3706, 3710, 3715, 3716, 3729, 3732, 3743, 3757, 3764, 3765, 3768, 3769, 3775, 3776, 3790, 3792, 3810, 3816 számú már lejárt zálog-ívek alatt az intézetnél elzálogosított arany- és ezüst-tárgyak és egyéb dragságok nyilvános elárverése megtartatni, melyekre névze az illető zálogívek birtokosai az árveréstől elállást a fent kitüntetett napig alólírott igazgatóságnál ki nem eszközöndik.

Venni szándékozók tehát már most oly megjegyzéssel hivatnak meg ezen árverésre, hogy az eladandó tárgyak iránt bővebb felvilágosítást nyujt az intézet könyvivisége.

Nagy-Becskereken, 1882. február 14-én.

A torontálmegyei takaré- és hitelbank igazgatósága.

(58—2.1)

Hirdetés.

A „Nagy-becskereki casino-társaság“

folyó 1882. évi

rendes közgyűlését

ez év február havának 19-ik napján, saját nagy termében délelőtt fél 10 órai kezdettel tartja meg, mely közgyűlésre a t. cz. társulati tagok tisztelettel meghivatnak.

Nagy-Becskerek, 1882. február 7-én.

A választmány megbízásából:

Rónay Jenő,
társ. jegyző.

Tárgysorozat:

1. A számvizsgálók jelentése az 1881. évi számadásról és a felmentésadás megvitatása.
2. Tisztli jelentések az 1881. évről.
3. A tisztikar, választmány és számvizsgálók leköszönése.
4. Tisztujtás.
5. A választmány és számvizsgálók megújítása.
6. Az 1882. évi költségvetés megvitatása.
7. Esetleges indítványok. (24—2.2)

Meghívás.

A „n.-becskereki szerb egyházi dalegylet“ folyó évi február hó 18-án a helybeli színházban

hangversenyt tánczvigalommal

rendez, melyre a n. é. közönség ezennel meghivatik.

Helyárok: Alsó páholy és a 20. sz. felső 12 frt. — Felső páholy 6 frt. — Alsó kis páholy 3 frt 50 kr. — Felső kis páholy 2 frt 50 kr. — Karszék 2 frt 50 kr. — Zártzék 1 frt 50 kr. — Földszint 1 frt. — Karzat 30 kr.

Felülvezetések köszönettel elfogadtatnak és a lapok útján közöltetmi fognak.

Jegyek f. évi február hó 16-tól kezdve az egyleti pénztárnoknál Mihajlovits N. urnál (Mihajlovits Nika vászonkereskedésében) a Hunyady-utcában, este pedig a pénztárnál válthatók.

Kezdeté 7 1/2 órakor. (55—1.1)

Hoff-féle

malátakivonat egészségi sör.

Császarak és királyoktól, mint szintén koronahercegek és koronahercegnek, nagyhercegek és hercegek által 55-ször kitüntetve.

Malátacsokoláde és malátacukorkák.

Köszönő-irat.

Az éltet fenyegető testi gyengeségtől megmentve a Hoff János-féle malátakivonat egészségi sör által.

Harminez éves köhögés gyötörtöt oly mérvben, hogy végtére is, miután 72 éves kort értem, alig voltam már képes lélegzetet venni. Már minden életreményem fel is hagytam, miután már meg sem bírtam mozdulni. Egy barátom, ki ez előtt hasonló bajban szenvedett, mint én, szerencsésen kigyógyította magát a Hoff János-féle malátakivonat-egészségi sörrel, nekem is tanácsolta ezen gyógy-készítmény használatát. Szerencsém volt, hogy szót fogadtam neki. — Valódi csoda történt velem, mert 21 palacknak elhasználása után köhögésem legkellemesebb meglepetésemre végkép elhagyott, s azonfelül még erőm is visszatért, s most minden nehézség nélkül képes vagyok a legnagyobb utakat is megtenni. Ohajom az, miszerint ezen esemény nyilvánosan köztudomásra tétessék, miszerint mindazok, kik oly bajban szenvednek, mint a minőben én szenvedtem, megtudhassák, hol érhetik sulyos bajuknak gyors végét.

Berlin, Koblenkstrasse 7., 1880. február 23-án.

Bischoff Mátyás.

Óvás! Egyedül csak Hoff János-féle malátakészítményeket kérjünk, a csasz. kir. kereskedelmi törvényszék által Ausztria-Magyarországon bejegyzett védjegygyel (a feltaláló arczképe). A többi nem valódi gyártmányokból hiányzanak a gyógyítmények, s a Hoff János-féle malátagyártmányok helyes készítmények. S az orvosok véleménynyilvánítása szerint káros hatásuk is lehetnek. A valódi Hoff János-féle malátá-mellucukorkák kék papirosban vannak.

Hoff János főraktára
Budapest, Zsibárus-utca 7.
Kapható N.-Becskereken Mencer Lipót
gyógyszerész urnál. (19—12.3)

Eladó hágómének,

angol félvér, vp. mén, 173 cm.; (21—5.3)
angol félvér, sárga mén, 168 cm.;
mindkettő hibátlan és fedezésre alkalmasak. Megszemléltetők Ernesztházán Szárca mellett. Olcsón kaphatók.

Nyomatott kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskereken.